

УВОД

Руска мафија је релативно новијег датума и нагло се развила након распада СССР. Организовани криминалитет нагло се развио не само у Русији него и у осталим бившим државама СССР, тако да је испољио јаку експанзију и своје дјеловање проширио ван граница Русије, чиме долази и до појаве одређених облика транснационалног организованог криминалитета.

Противречности које су настале као последица покушаја брзе транзиције кроз увођење демократских односа, испољиле су се у низу негативних појава, међу којима значајно мјесто заузима организовани, односно транснационални организовани криминалитет. Своју дјелатност руска мафија је проширила и у неке замље Западне Европе и у САД, па су погрешна нека ранија схватања да она дјелује само на просторима Русије.

У дјеловању руске мафије посебно је изражено насиље које се испољава приликом освајања бољих позиција, нарочито на просторима Русије.

Руска мафија обухвата више добро организованих, хијерархијски структурираних и финансијски моћних организација, што и даје основна мафијашка обиљежја.

ИСТОРИЈСКИ ПРЕГЛЕД

Организовани криминал у Русији постоји још из времена царева и Царске Русије у облику банди и липовских удружења, тзв. „лопови у закону“ или законски лопови. Ова врста криминалаца се морала придржавати одређених правила у затворском сиситему. Једно од тих правила било је забрана сарадње са било којом врстом државног руководства. Премда су болшевизам и стањинизам учинили много на затирању руске баштине, показало се да је уз православље, древну културу и народне обичаје, тоталитарну диктатуру преживио и дубоко укорјењени криминални кодекс. У несагледивој, изолираној царистичкој Русији, гдје су кметови били готово робови, приватно власништво привилегија ријетких, а цар господар живота и свеколике имовине својих поданика, бити вор (лопов) значило је бити одметник- често романтизиран, овјековјечен у пјесмама и народним легендама.

Након што су болшевици свргнули цара лопови су се већ били толико размахали да је 1919 године оробљен и сам Лењин. Услиједио је и блитзкриег-обрачун у којем је вођа револуције наредио да си на дјелу ухваћени пријеступници широм земље морају бити на мјесту стријељани. Идућих година затвори су се накрцали криминалцима. Било је то 20-тих година кад је настао и чувени кодекс части „вор в законе“ (лопов у закону).

Окрутна стаљинова ера створила је нове милионе осуђеника и логораша, а криминалци су наставили градити свој идентитет, шарајући си, тјела врло комплексним, животно и хијерархијски одређеним тетоважама. Оне су биле нешто као пословне визит карте: одавале су злочин и положај ворина унутар затворског поретка. Оригинале затворске тетоваже биле су грубо израђене јер се у недостатку тинте, боја добијала паљењем гуме. Један од знакова врховног затворског ауторитета биле су звијезде на оба рамена. Такве је тетоваже имао Вјачеслав Иванков, озлоглашени ветеран совјетских затвора којег је америчка полиција ухапсила 1995 године под сумњом да је три године раније послан у САД како би организовао тамошњу исељеничку мафију и повезао је са новом владајућом

гарнитуром у Русији. Но, до тада је стари лоповски кодекс већ одавно прошао кључне модификације које су га довеле до нивоа на којем је постао глобални проблем.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com